

Dankbaar aandenken

aan Mevrouw

JULIENNE VANDEN BOSSCHE

echtgenote van de Heer

André VANDE VELDE

geboren te Ophasselt op 16 januari 1931
en godvruchtig overleden te Zottegem in het
A.Z. Sint-Elisabeth op 8 juni 1993, na
het Sakrament der zieken ontvangen te hebben.

Bestuurslid K.V.L.V.

—

Moeder haar pelgrimstocht is nu voorbij: een levensweg vol zorg en toewijding... Een edele vrouw met wilskracht, diep geloof en sterke verbondenheid met haar man André, haar gezin en familie... Als een boom die met zijn wortels diep en rijk geankerd zit in vruchtbare bodem, zo heeft Julienne kracht geput uit de bron die Jezus is.

Zij wist het antwoord op de vraag: „Waar zijt Gij te vinden”? Zij leefde voor blijvende waarden en gaf dit door aan haar kinderen en kleinkinderen. Zij was de gevende moeder die de kunst had om haar grote familie rond zich te scharen.

Moeder was bovenal dankbaar voor al wat het leven haar bood. Niet eisend, maar dienend stond zij in het leven.

Haar huis was een open thuis, waar iedereen zichzelf mocht zijn, waar allen een hartelijk woord kregen waarin diepe levenswijsheid en vreugde verscholen zat.

Julienne was de sterke vrouw die de koude en de hitte van de dagen kende, het harde werken op het veld en de boerderij. Zij beleefde de wet van de graankorrel: sterven aan zichzelf om vrucht te kunnen dragen. Samen met haar man aanvaardde zij, verwerkte en droeg de pijnlijke momenten in haar leven.

De pijn van het ziek zijn droeg zij, geen klacht kwam over haar lippen. Steeds keek zij verlangend uit naar morgen, „morgen zal het beter zijn”. De drijfkracht om zo te denken en te leven vond zij bij haar man André. Samen met hem heeft zij een leven opgebouwd en daar zijn zij trouw aan gebleven in goede en kwade dagen. In alle omstandigheden van het leven waren zij voor elkaar een hulp en steun. Ze hebben elkaars leven gedeeld en zij waren een geschenk voor elkaar. Echt geluk rijpt, waar men elkaar draagt!

Afscheid nemen van onze lieve moeder doet pijn.

Het is met dankbare handen meedragen al wat waarde heeft, om nooit te vergeten. Het is de sfeer van vriendschap die typisch is voor onze familie laten voortleven in de zorg om mekaar, maar vooral voor vader.

God zal trouw zijn aan haar en moeder laten delen in de vreugde van Zijn Verrijzenis.

—

Haar echtgenoot, kinderen en kleinkinderen danken U voor uw deelneming in rouw en gebeden.

druk magerman zottegem.